

Θερμιάζικα Νέα

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΔΡΥΟΠΙΔΕΩΝ

Διευθύνονται από Συντακτικήν Ἐπιτροπήν

Γ Ρ Α Φ Ε Ι Α :
Κασσάνδρας 8 — Τηλ. 593.675 καὶ 53.360

ΕΤΟΣ Η'
Ἀριθμὸς φύλλου 88

ΘΥΜΙΣΕΣ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ

Εἶναι παρήγορος ὁ γλαυκὸς καὶ μελωδικὸς ἀγὸς τῆς καμπάνας τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωριοῦ. Τὶς μέρες τοῦτες, π' ἀντίλαλει στις λοφοπλαγίαις που τὸ κοκλόνουν. Κ' εἶναι ἀπαλὸ στὴν αἰσθήση τὸ χάδι τὸν κάθε δειλινό, κι' ἡ προσμονὴ του τ' ἀποσημερο ἐλπίδα.

Ἐλπίδα πού κρατᾷ σιγὴν καὶ ντοφρὸ τ' ἀνάστημα στὸ κάθε χαρὸπὸ ἢ καὶ θλιμένο συναπάντημα.

Σὰν τὸν ἀφρονεραστὴν ὁ θρησκὸς καὶ ταπεινὸς θεομώτης, ξαπολά κάθε του δουλειά, βγάξει τὸν σκυρφο του καὶ σταυροκοπῆται μ' ἐξάβεια.

Ἡ θεομώτισσα παραμερῖζει τὴν ἀνέμη καὶ τὴ ρόκα τῆς γιᾶ, νὰ περᾷσθ' ὁ θρησκὸς καὶ τ' ἄγια εἰκονίσματα, τ' ἀραδιασμένα στὸ τοῖχο τῆς κρεβατοκάμαρας μὲ τὴ στεφανώθηκεν ἀλλὰ τὸν κάνοντας σταυρὸν ἐσάερα.

Μεγάλη σαουκοστή. Τὸ κάθε σούρουπο προσκλητήριον θρησκευτικό. Ἡ πίστις κι' ἡ λατρεία τοῦ νησιώτη ἐξοδηλύνεται μὲ διάθεση στὴ προσευχὴ καὶ τὴ νηστεία. Ἄλλως τε, ὁ ἔοχος τῆς αἰσιᾶς ἀρχίζει σιγα—σιγα νὰ πλημμυρίζῃ τὴν ἀπόφραγμα τοῦ νησιῶτη μὲ μερομένη ἀνάση. Χορταίνεται τὸ μάτι μὲ φῶς καὶ πλουτίζει τὴν ὄψη μὲ χαρὰ, πού τὴν κουβαλεῖ καὶ, σὲς πὺ ἀπόκοιτες μερῶς τοῦ εἶναι μας.

Κ' ἡ ψυχὴ νειώθει τ' ἀγκάλιασμα ἐκείνου πού πλαταίνει τὰ στήθεα καὶ ζωντανεύει σάχαρο τὸ κάθε τι πού κρατοῦσε δειλὸ κι' ἀδύναμο τὸ κατὰσπασμα τ' οὐρανοῦ. Θαρρεῖται πᾶς ἢ θεᾶ μᾶνα κι' ἡ Κόρη στὸν οὐρανὸν, ἀγ' ἦνουν τὴ φῶς—τὴν πρωτογενή— ξένισσιν κι' ὁρεῖται νὰ στολίσῃ τὴ γῆ μ' ἀλχοχρηῖα. Οἱ μαργαρίτες κι' ὅλα τ' ἀγροκοφίλινδα σὲ μύρια χρώματα καὶ ποικίρ' ἀκόρπια κεντήματα στὴ πράσινη γλῶσσι μὲ τὶς σταγόνες τῆς δροσιστῆς πανόφυι στολίδι στίς πρώτες ἡλιαχτίδες.

Γίνονται τὸ λεπτὸ τους κλωνὶ στὸ πέραςμα τοῦ βόσκου στὸ φίλημα τῆς πετιλοῦδας, στὸ βόζαγμα τῆς μελισσας καὶ στὸ ἀλαφρόπνο ἀεράκι πού τοὺς παίρνει τὴν μερομένη. Μεθοῦν τὰ ρίφια καὶ τ' ἀνάγια στὸ βοσκοτόπι. Τὰ κλαδιάρικα πουλιά χαρῶνται. Καὶ τὰ χειλιδόνια ἐνταγμένα φτεροκοποῦν στὸ ἀνέμωμα τῆς παλιᾶς φύλης τους. Τὰ γεννήματα ψιμωμένα ζυματοσαλεύουν. Οἱ μπαζέδες καταπαρῶνται. Κι' ὅταν τὴν νύχτα τ' ἀστὴρ σπιδίζουν τὸν καθάριον οὐρανὸν θόλο, ψηλά στὰ καμπαναριά καὶ τὰ βραχοκλάσματα, ἀκούεται ἡ φωνὴ τοῦ κούκου. Πού καὶ πού, τὸ παράξενο τρίξιμο τῆς ἀνέμης τοῦ μύλου, π' ἀργοντίζει τὴ βαρεῖα τοῦ πέτρα.

Στίς ρηματιές τὸ κελάρισμα τοῦ νεροῦ κι' ὁ ψιθύρος τῆς τραγοιδίας καλαμῆς, δουλεύουν τὴ φαν-

τασία γιὰ τὶς μερομένης πού κρύβουν οἱ φύλλοις καὶ τὰ ριζομάτια τους. Πέρα στ' ἀπνευμα, μαντριά ὁ ἀγὸς τοῦ κοιδονιοῦ πού κρέμεται στὸ λαμπρὸ τοῦ βαρβάντου κρησίου, καὶ τὸ γαῖμασμα τοῦ πιστοῦ σκολοῦ, παρήγοριά στὸ στρατοκόπο, καὶ στὸ γέιτονα. Καὶ ὅλα τούτα κάνουν τὸ μελωδικὸ τὸ θεῖο ραβδί τῆς ἀνοικτῆς νησιώτικης γῆς, πού τὸ πέρνει ὁ φιλοπόθος στ' ἀκρογιάλι, καὶ τὸ κάνει ψαλμὸ στὸν δειμιόφυ.

Ἀράδα—ἀράδα περνοδιαφίανουν μπρος ἀπὸ τὰ μάτια μου εἰκόνες, πού τὸ ἔργαστήρι τῆς θύμης μὲ κάποια ἀσφορῇ, θέλει νὰ χαλκίσῃ στ' ἀμόνι τῆς ψυχῆς, τὴν ἀναπόληση πού σαλεύει τὴ λήμνη τῶν πόθων, στὸ λαβύρινθο τῆς ψυχῆς.

Ἴσως τὰ συνασπόμενα πού γεννιούνται νάχουν τὴν ἀγορῇ τους στὸν οὐρανόν. Ἴσως πάλι τὸ γέννημα τῆς νησιώτικης γῆς, νάχῃ τὸ δικὸν τοῦ βάλουμο.

Τὸ βαλσαμωμὰ ἐκείνου, πού κρατᾷ ἀλόβητο τὸ κάθε τι πού ἐννεφασμένο μ' αἰσθῇ, γιατί τὸ φασμάκι του, ξεθωριάζει τὸ γαστρίδιον πού ἡ ξενιτειὰ πιασπάζει τὴ ζωή. Κι' ἔτσι ἀδελὰ μου ἀποπύζονται ἀπὸ τὴν ἀκρὸν ἐνὸς σπινθηροῦ, καὶ γίνονται ταξιδεῖς μὲ τὴ φαντασία. Κρησὶ—κρησὶ πού καὶ γιορτὴ τῆς Ὁρθοδοξίας. Θωρῶ τὸ προβάδισμα τῶν παιδιῶν γύρω ἀπὸ τὰ ἐξοχίσματα καὶ τὰ λαβάρια τῆς λευκαίας τῶν εἰκόνων τῆς μερομένης τοῦ χωριοῦ μου, πού τὰ κρατοῦν μ' ἐξάβεια ξεσκούφωται καὶ γιορτανοτῆται σιντοπῆτες μου. Τὸν λαβάρει μὲ τ' ἀστὴρ ἄμια καὶ τὰ χρυσοκνητή—μένα πετοχίλια π' ὅλο φέγγουνε καὶ κοινούν τὸν θρησκὸν, στὰ πτωροδορῶνα κι' ἀπὲξ ἀπὸ τὶς ἐκκλησιές.

Τὸν φιλιάδες πού κρατοῦν τὸ βιβλίον ἀνοίχτο, κι' ὅλο λένε τὸ «Κόρι ἐλθέσθω». Τὸ χωρὶν ὁλόκρο στὸ πόδι. Τὰ κληματαῖα καλοσποντισμένα κι' οἱ αἰλές μὲ τὶς πεζοῦλες τῶν γάταπρες μ' ἀσπῆστη.

Γοητῶδες π' ἀκοιμῶνται στὸν ραβδί τὰ χροῖα τους κρησίζονται προσευχῆς μὲ σταυροκοπήματα. Ναι—κοιμῶν μὲ ραῖνουν μὲ κολώνια τ' ἄγια εἰκονίσματα καὶ τὸ ἀνθρώποπῶμα, ἀγίνοντας τὸ γλαστρῆνιο θρησκὸν πᾶν στὴν ἀσπρὴν πεζοῦλα, νὰ σκυρπᾷ τοὺς μερομένης καλούς του, καὶ διπλά τὸν λαμπρίζουνε ζερεῖα ἀπὸ μελισσοκέρ.

Καὶ μέσα στὰ συνεχῆ ἀναδιπλώματα τῆς ἀναπόλησης ἡ σκυρῆς ζῇ τὸ ταξίδι τῶν πόθων, ξεφουρίζοντας δὲ τὸ κατὰστοιχο τῆς μνήμης, ὁραματίζεται τὴ γιορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Τῆς γειτονιάς μου τὸ μικρὸ ἐκκλησάκι τῆς Βαγγελίστρας γιορτάζει στίς εἰκοσιπέντε τοῦ Μάρτη. ΚΑ-ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 3ην σελίδα

ΕΥΘΥΜΗ ΣΤΗΛΗ

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΟ ΕΥΠΝΗΜΑ

Ἴσως νάχετε ἀκούσει ἓνα παλιὸ Ζακωνθινὸ τραγουδάκι, μὲ πού εἶναι πάντα ἐπικαίρο.

Τῆς Κυριακῆς τὸ εὐπνῆμα μὲ λυώνει μὲ πεθαίνει, νὰ κόβω γιοῦλια δροσερὰ κι' ὁ Ἅγιος νὰ σημάινῃ.

Πάντως τὸ κυριακάτικο εὐπνῆμα τὸ νοιώθουμε ὅλοι μας πειὸ χαρούμενο, γιατί εἶναι σὰν ξεκούρασμα σωματικὸ καὶ πνευματικὸ, μὲ τὸ εὐχάριστο συναίσθημα ὅτι κάπου θὰ πάμε νὰ ξεκουραστοῦμε κι' νὰ ψυχαγωγηθοῦμε, ἔστω καὶ γιὰ λίγο.

Ὁ ὑποφαινόμενος μὴ ἔχοντας γιοῦλια δροσερά, νὰ κόψω ὅπως λέει τὸ τραγουδάκι, ἀρκοῦμαι νὰ κόψω λίγη μαντζουράνα πού τὴ διατηρῶ πόνητα, γιατί εἶναι δυναμωτική.

Κυριακάτικο πρωινό. Σηκώθηκα μὲ αἰσθήσει, καὶ γιὰ νὰ τοιμασθῶ γιὰ τὴν ἐκκλησία.

Σούζη, Σούζη, φωνάζω τὴ συμβία μου. Τὴ στολὴ μου παρακαλῶ! Πειὰ ἀπ' ὅλες Σωτηράκη!

Ἐχεις τόσες πολλὰς, πού δὲν ξέρω, πού νὰ τὶς βάλλω.

Τὴ μπλέ μου.

— Δὲν εἶσαι καλὰ. Ἐέχασες πὼς τὸ σακκάκι τοῖραφα παλιουδάκι τῆς μικρῆς; νηάφι εἴκοσι χρόνια τᾶχες γαμπριάτικα. Ἀκόμη ἤθελες νὰ τὰ φορέσῃς;

Τὰ γκρί μου τότε. Ἡ μήπως τάδωσες στὸ παλῆατζη;

— Σῶπα. Ἴσα ἴσα πού τὸ φυλάω σὰν τὰ μάτια μου.

Πῆρα νὰ φορέσω τὸ σακκάκι, καὶ σμέσως διαπιστώνω πὼς ἡ πλάτη εἶχε γίνει κόκκινη ἀπὸ τὸ σῶμα.

Σούζη φωνάζω. Αὐτὸ πειὰ δὲν εἶναι σακκάκι, παρὰ κρισσὸρα νὰ κοκινίσῃς τ' ἀλκυρι.

— Μὰ! Μπα τί κακό, ὁ ἀναθεματισμένος ὁ σκάρος. Καὶ ἔχα ρίξει νάφθαλιν καὶ λεβάντα παντοῦ.

— Μὰ εἴμαστε καλὰ Ζούζη. Γιὰ ρωμαντικὸν τὸν πέραςμας τὸ σκάρο καὶ τὸν παρφομόριες μὲ λεβάντα; γάθηκε θεῖαφι;

— Θεῖαφι;

Θεῖαφι ναί! νὰ τὰ θεοφίσεις. Ὁ πατέρας μου θεοφίσει τ' ἀμπελία γιὰ τὸ περονόσπορο καὶ θὰ γλύτωνε ὁ σῶμα;

— Τί νὰ γίνῃ; Θὰ τὸ φορέσω, ἔτσι θὰ δροσίζεται καὶ ἡ πλάτη μου παίρνοντας ἀέρο.

Λοιπὸν γιὰ φέρε μου τὴ γραβία μου τὴ μπλέ, μὲ τὴν ἀσπρηρίγα.

— Τώρα πᾶει. Τὴν ἔκοφα κουρέλια μαζί μὲ τὶς ἄλλες νὰ φτιάξω φλουκάκια. Τὶς εἶχες τόσο καιρό, Πάληωσαν πειὰ.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 3ην σελίδα

ΑΠΟ ΤΗ ΣΚΟΠΙΑ ΜΑΣ

Ἡ δευτέρα κατὰ σειρὰν ἐκδρομὴ μας στὸν Ἱερὸ χῶρον τῶν Δελφῶν καὶ Μονὴν οἱ Ὑ Λουκά ἐσημείωσε πλήρη ἐπιτυχίαν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Ἀσφαλῶς ὅλοι οἱ συμπατριῶτες μας ἐκδρομεῖς ἔμειναν εὐχαριστημένοι.

Ἡ ἰδέα λοιπὸν τῆς ψυχαγωγίας τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου μας μὲ τὶς τακτικὰς ἐκδρομὰς, φαίνεται ὅτι ἔτυχε τῆς ἐπιδοκιμασίας σχεδὸν τῆς ὁλότητος τῆς Θεομώτικης παροικίας μας, καὶ γι' αὐτὸ σπεύδουν ὅλοι πρόθυμοι νὰ συμμετάσχουν.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τονίζομεν καὶ πάλιν ὅτι πρέπει ἐντός τῆς ταχέουσας προθεσμίας, νὰ σπεύδουν ὅλοι νὰ προμηθεύωνται τὰ εἰσιτήρια τῶν, γιὰ νὰ μὴ δημιουργοῦνται παρεξηγήσεις.

Τὸ σῶμα τῆς ὁριζόμενης προθεσμίας θὰ τηρηθῇ ἀπαρεγκλίτως, χωρὶς ἐκ τῶν ὑστέρων νὰ παραπονεῖται κανεὶς.

Ἀπεφασίσθη καὶ ἡ διοργάνωσις τῆς 3ης ἐκδρομῆς μας εἰς Χαλκίδα καὶ Ἁγίου Ἰωάννου Ρώσσης καὶ ἰσχύουσιν καὶ πάλιν οἱ αὐτοὶ κανονισμοὶ τῆς συμμετοχῆς μόνον τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου, καὶ μὲ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ὅλα τὰ εἰσιτήρια θὰ εἰσάγεσθαι. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τὸ Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου θὰ ἀποφασίσῃ σχετικὰ πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένης ζημίας.

Εὐτυχεῖς ὅσοι συμπατριῶται μας θὰ πᾶνε νὰ περάσουν τὶς ἡμέρας τῆς λαμπρῆς τοῦ ἀγαπητοῦ νησάκι μας. Νοσταλγοὶ κι' ἐμεῖς τῆς γλυκεῖας μας πατρίδος μὲ τὰ δμορφα ἔθιμά της καὶ μὲ τὰ γλέντια της ἀς ἀρκεσθοῦμε σὲς παλιὰς μας ἀναμνήσεις. Ἄς θυμηθοῦμε ἀπόσπασα προσφιλῆ πού σήμερα μᾶς εἰσίνον, καὶ ἄς εὐχρησθῶμε νὰ μᾶς δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ πηγαίνομε σὰν Ἱερὸ προσκύνημα στὸν τόπον πού γεννηθήκαμε καὶ πού δὲν πρέπει νὰ ξεχνῶμε ποτέ.

Ἐνα πατροπαράδοτο λαμπριάτικο ἔθιμο τοῦ χωριοῦ μας σχεδὸν ἔχει καταργηθῆ.

Τὸ θέσμιον τῆς κοῦνιας. Γιατί; Ἦταν τόσο γραφικὸ πού ἐμεῖς εἰς νοσταλγοὶ τῶν ὡραίων ἐθῶν μας, δὲ τὸ ξεχνῶμε. Θυμᾶμαι τὰ ἐπικαίρα αὐτοσχέδια στιχάκια πού μὲ τὴν μεσσηστρίαν τὰ τραγουδοῦσαν οἱ δμορφες καὶ λιγερὲς κοπέλλες τοῦ χωριοῦ μας.

Ἀγάλια ἀγάλια τὸ σχοινὶ σιγὰ σιγὰ τὴ κοῦνια νὰ μὴ τὴ ντανταλίσετε (ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 2αν σελίδα)

ΘΕΡΜΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Έσωτερικού Δραχ. 30—
Διά τὰ μέλη τοῦ
Συνδέσμου δωρεάν
Έξωτερικού Δολ. 6

Διαχειριστής

ὁ Ταμίας τοῦ Συνδέσμου

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἀρθρῷ
6 § 1 τοῦ Α. Ν. 1092/1938

Υπεύθυνος

ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΡΑΓΚΟΥΛΑΚΗΣ
Κασοάνδρας 10
Προϊστ. Τυπογρ. Κ. ΑΜΔΑΡΗΣ
Προύσης 7 Ἀθῆναι

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἡ Κα Ἄννα Ἐμ. Ράπτη (τὸ γένος Ζαφ. Λελοῦδα) ἔτεκεν θῆλυ εἰς Ἀθῆνας.

Ἡ Κα Φρόσω Γεωργ. Γονιδῆ τοῦ (Φραγκούλα) ἔτεκεν ἄρρεν εἰς Ἀθῆνας.

Ἡ Κα Αἰκατερίνη Εὐαγγέλου Γκούμα (Φρατζεσκάρη) ἔτεκεν θῆλυ.

Ἡ Κα Φλόρα Γεωργ. Ζαμπέτα ἔτεκεν ἄρρεν εἰς Ἀθῆνας.

Ἡ Κα Μαρία Πέτρου Γιωργούλη ἔτεκεν θῆλυ εἰς Ἀθῆνας.

Ἡ Κα Ἀννούσιω Στεφάνου Κόσαρη (Λεριοῦ) ἔτεκεν θῆλυ εἰς Δρυοπίδα.

Ἡ Κα Ἀννεζιὼ Σταματ. Γονιδάκη ἔτεκεν δίδυμα (κοριτσάκια) εἰς Ἀθῆνας.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ἐβαπτίσθη εἰς Δρυοπίδα τὸ τέκνον τοῦ κ. Φραγ. Ἀντ. Γονιδάκη ὀνομασθέν Εἰρήνη, ἀνάδοχος ἡ Κα Μαρία Ἰωάν. Μαρτίνο (τὸ δασκάλου).

ΑΡΡΑΒΩΝΕΙΣ

Ὁ κ. Ἰωάν. Ἐμμαν. Κοκκινόγνης καὶ ἡ Δις Δεσποῖνα Ζαγοράρη ἡραβωνίσθησαν εἰς Ἀθῆνας.

Ἡ Λούλα Ἰακώβου Μυζηθρά καὶ ὁ κ. Χαρίλαος Γεωργόπουλος ἡραβωνίσθησαν εἰς Πειραιά.

Ἡ Διον. Ἀνουσιὼ Γιαννοῦλη Μπουρίτη (τοῦ Τζαμαρου) καὶ ὁ κ. Δημ. Διον. Βερρας ἡραβωνίσθησαν εἰς Αἰγύπτω.

ΓΑΜΟΙ

Ὁ κ. Μιχαήλ Γ. Γιωργούλης καὶ ἡ Δις Κρυστάλλη ἔτελεσαν τοὺς γάμους τῶν εἰς Ἀθῆνας.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Ἀπεβίωσε εἰς Δρυοπίδα ἡ Κυρία Κουκά Ἰωάν. Γονιδῆ (Μανωλάκου).

Ἀπεβίωσαν εἰς Ἀθῆνας ἡ Κατίνα Κατρυμάδου (τὸ γένος Γ. Βασάλου).

Ἀπεβίωσαν εἰς Δρυοπίδα ἡ Μαρία Γεωργ. Παπαγεωργίου (Γιωργίλη).

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας ἐλησημονήσαμεν νὰ καταχωρήσωμεν εἰς τὴν κατάστασιν τῶν δώρων τοῦ λαχείου προσφορὰν τοῦ κ. Ν. Κώνστα ὅτι προσέφερε ἕνα ὠραῖον πίνακα τοῦ τοπίου τῆς Κανάλλας ὁ ὁποῖος ἐτέθη εἰς δημοπρασίαν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ χοροῦ κερδηθεὶς παρὰ τοῦ κ. Ἰωάν. Ἀντ. Γονιδῆ. Ἐπίσης ὁ ἴδιος προσέφερε ἀκόμη ἕνα πάγκο διὰ τὸ σπῆτι τοῦ ψαρχᾶ.

Ἐλησημονήθη ἐπίσης νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὴν στήλην τῶν δωρητῶν τοῦ σπυτιοῦ τοῦ ψαρχᾶ τὸ ὄνομα τοῦ συμβούλου τοῦ Συνδέσμου κ. Ἐμμαν. Ἀγγελῆ Παπαμακαρίου ὅστις προσέφερε δύο σειρές ὑδρορροές.

Ὡσαύτως οἱ ἀδελφοὶ Ἰωάννης καὶ Ἐμμανουήλ Δημ. Γονιδῆ (ἐπιπλοποιοὶ) προσέφεραν διὰ τὸ λαχεῖον τοῦ χοροῦ ἕνα κομοδίνο.

Καὶ ὁ γνωστός ἐξαιρετικὸς καλλιτέχνης ἀγγειοπλάστης κ. Βασ. Ρόδιος προσέφερε ἑπτὰ μικρὰ ἀγγειοπλαστικά ἀριστουργήματα.

ΔΩΡΕΑΙ

Ὁ κ. Ἀντώνιος Δημητροῦ Παπαγεωργίου ἀπέστειλε ἀπὸ τὸ Βελγικὸ Κογκὸ 1192 δρχ. ὑπὲρ τῶν ἔργων τῆς Κανάλλας, εἰς μνήμην τῶν γονέων τοῦ Δημητροῦ καὶ Αἰκατερίνης.

Ἡ Κα Κασσιανὴ Φλωράτου προσέφερε δρχ. 50 ὑπὲρ τῶν ἔργων τῆς Κανάλλας.

Ἡ Κα Φωφὴ Γεωργ. Μαρτίνου προσέφερε τὸ ποσὸν τῶν 1000 δρχ. ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τῆς Δρυοπίδος ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἔτους ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου τῆς.

Ὁ κ. Ἰωάν. Μαρτίνος Γαλιφός προσέφερε δρχ. 1000 διὰ τὴν κατάσκευσιν τῆς νέας πλατείας τῆς Κανάλλας.

Ἡ Κα Ἐλένη Ξένη μᾶς ἀπέστειλε δρχ. 200 ὑπὲρ τῶν ἔργων τῆς Κανάλλας.

Ἀνώνυμος συμπολίτης μας προσέφερε τὸ ποσὸν τῶν 100 δρχ. ὑπὲρ τῶν ἔργων τῆς Κανάλλας.

Μᾶς ἀπέστειλε ἀπὸ τὴν Ἰαπωνίαν ὁ συμπολίτης μας κ. Δημήτριος Κωνσταντ. Μπέλης δόκιμος Μηχανικὸς Ε. Ν. τὸ ποσὸν τῶν 200 δρχ. ὑπὲρ τῶν ἔργων τῆς Κανάλλας.

Ὁ κ. Στέφανος Φίλιππος ἀπέστειλε δρχ. 250 ὑπὲρ τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ Κανάλλας καὶ 100 δρχ. ὑπὲρ τῆς ὁμάδος προσκόπων Δρυοπίδος.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΜΕΤΑΛΛΙΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ

Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἀπένευεν εἰς τὸν συμπατριώτην μας κ. Ἰωάννην Τάσου Μαρτίνου δρ. ἀναμνηστικὰ μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως 1941-1945 διὰ τὰς ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας τοῦ εἰς τὸν ἔθνικόν ἀνδρᾶ.

ΑΠΟ ΤΗ ΣΚΟΠΙΑ ΜΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελίδος
γιατί εἶναι ἀρχοντοπούλα
Καὶ ἀπαντοῦσε ἡ ἄλλη

Ὁραῖα τοῦ τραγουδήσας
ἀηδὸν καὶ παγῶν
ἂν ἔχεις εὐχαρίστησι
τραγουδήσας μου ἀκόμη
ἢ τὸ ἄλλο

Ποῦ νὰ χορῆς τὴ γλώσσα σου
τὴ σχιζοαμυγδαλιτῇ
ποῦ εἶναι ἀπὸ μέσα κουφωτῇ
καὶ ζάχαρι γεμάτῃ

Καὶ πολλὰ ἄλλα μὴ μποροῦν ν' ἀποτελέσουν μιολαογραφικὴ ἀνθολογία θερμιώτικων τραγουδιῶν

Σὲ προηγούμενον σημείωμά μας εἶχαμε γράφει γὰρ ἐκπιμπές Θερμιώτικων τραγουδιῶν, ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸν.

Παρακαλοῦμεν τοὺς καλλιτέχνες μας μουσικοὺς καθὼς καὶ ἐρασιτέχνες τραγουδιστὰς ποὺ μποροῦν καὶ θέλουν νὰ ἀκουστοῦν καὶ τὰ ὠραῖα τραγούδια μας ἀπὸ ξένους καὶ δικούς μας, ποὺ εἶναι μακριὰ μας, νὰ μᾶς τὸ γνωρίσουν αὐτοπροσώπως εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου μας, γιὰ νὰ μπορέσωμε τὸ ταχύτερον νὰ προβῶμε εἰς τὴ σχετικὴ προεργασία.

ΜΑΝΣ

ΗΤΑΝ ΜΙΑ ΛΑΜΠΡΗ

Ἦταν μιὰ λαμπρὴ γελαστὴ τ' Ἀπρίλη πέταγαν χαρούμενα λύρω τὰ πουλιά στ' ἀνθισμένα λούλουδα στ' ἀπαλὸ τριφύλι ἢ αὐγούλα σκόρπιζε δροσερὰ φιλιὰ.

Μεγαλοβδομάδα μέρες βλοσυρὲς σὰν κτυποῦν καμπάνες, θεῖες οἱ βραδυές, ποὺ μοσχοβολοῦνε μέσ' τὴς ἀσπρισμένες στίς αὐλὲς βιολέτες, ἄσπρες καὶ μαβιές.

Τὸ Χριστὸς Ἀνέστη, καὶ στὴν ἐκκλησίᾳ μας ποὺ φωτιές ἀνάβουν γύρω στὴν αὐλή, ψάλλαν κι' ἀπ' ἀγάπῃ γέμιζε ἡ καρδιά μας τῆς λαμπρῆς ἐδιναν, ὅλοι τὸ φιλι.

Σχόλασε ἡ ἐκκλησία καὶ μὲ τὰ κερὰ μας φύγαμε κρυφά, καὶ χειροπιασμένοι, τὰ κερὰ τὰ σβύσαμε, γιὰ γλυκὰ φιλιὰ μας ἦταν μιὰ λαμπρὴ. Τώρα ξεχασμένη.

ΜΑΝ. ΜΑΝ

ΣΤΟΥΣ ΠΕΣΟΝΤΑΣ ΔΡΥΟΠΙΔΕΙΣ

Μαζὶ μὲ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὴν ἀγιασμένη μέρα π' ἔλαμψε στὴν Πατρίδα μᾶς ἡλῖος τῆς λευτεριάς, τὰ βροντερὰ μηνύματα ποὺ σχίζουν τὸν ἀγέρα σὰς στέλλει πάλι ἡ Ρούμελη κι' ὁ γέρος ὁ Μωρητᾶς.

Κι' ἕνα στεφάνι δάφνινο σὰς φέρνει ἡ Δρυοπίδα καὶ λίγα ἀγριολούλουδα μ' ἕνα κλωνὶ μυρτιάς, ἐλάχιστο φόρο τιμῆς ἀπ' τὴ μικρὴ πατρίδα τ' ἀγαπημένο σας χωριό, χωριὸ τῆς λευτεριάς.

Ἡρωϊκὰ ἀθάνατα κι' ἀξέχαστα παιδιὰ μας ποὺ τὴ ζωὴ σας δώσατε γιὰ τὴν ἐλευτεριά, γιὰ μᾶς θὰ ζῆτε πάντοτε θαθεῖα μεσ' τὴ καρδιά μας ὡς ὅτου λάμπει ὁ ἡλῖος, θάλασσα καὶ στερεῖα.

Χρυσὴ σελίδα γράψατε μ' αὐτὴ σας τὴ θυσία στὴ νέα ἱστορία μας μ' ἄλλους ἀπ' τὴ παλῆα, περάσατε στὸ Πάνθεο καὶ ἡ Ἀθανασία σὰς στεφανώνει σήμερον μὲ κείνους ἀγκυλιά.

ΜΑΝ-ΜΑΝ

Τὸ ἀνωτέρω ἐμπνευσμένο ποίημα ἀπηγγέλη ἀπὸ μαθητὴν τοῦ Σχολείου μας πρὸ τῆς καταθέσεως τοῦ στεφάνου τῆς Κοινότητος εἰς τὸ μνημεῖον τῶν πεσόντων

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΟ ΕΥΠΝΗΜΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελίδος

— Τοιε φέρε τὴ γριζὸν ποὺ ἀγόρασα προχθὲς ἀπὸ τὸ Μπόν-Τόν.

Κύτταξε ἀρκετὴ ὥρα μὰ γραβαῖα πουθενά.

— Νὰ βρεθῇ ἡ γραβάτα φάναξα γιατί ἀλλοιῶς θὰ τὸ πληρώσει ὅλοι σας ἐδῶ μέσα.

Πατερὺν, πατεροῦλη, ἐγὼ τὴν ἔχω, φωνάζει ἡ μικρὴ κοροδὸλα μου, ἔχω δέσει τὴν κούκλα μου.

— Νὰ παιδί νὰ μάλαμα. Φέρτην γρήγορα πρὶν σὲ χειροτονήσω.

Τὴν ἔφερε σὲ κακὰ χάλια. Τέλος τὴ σιδέρωσε ἡ Ζούζη καὶ εἶμαι εἰτοιμος.

Ζούζη ἀναχωρῶ.

— Σὶδ καλὸ καὶ γράφεμας.

Λοιπὸν, λεφτά γιατί δὲν κρατῶ δεκάρα.

— Δὲν ἔχω παρὰ ἕνα πενήντα-ρι ἀκόμη.

— Μὰ τί μοῦ λές; 30 ὁ μήνας; Ὅριστε παρακαλῶ τὰ ξεῖδά μου στὸ μπακάλη, στὸ γυαλοπώλη καὶ στὸν ἔμπορα. Λογάρια σέτα.

— Σταμάτα. Στὸν ἔμπορο θὰ ἐξοφλήσωμε καὶ δὲν πρόκειται τοῦ λοιποῦ νὰ πάρης τίποτα.

— Δὲν μπορῶ π' εἶπει νὰ πάρω τὸ ἀνοδιάνικο ταγερᾶκι μου.

Κι' ἐγὼ ἕνα σακκάκι κοθημερινὸ γιὰ τὸ σχολεῖο, φωνάζει ὁ Δημοσθένης ὁ γιου μου

— Δὲ γίνεται τίποτα, τοὺς ἀπαντῶ.

— Λοιπὸν ἀπὸ αὐτοῦ ποῦε τὸ μαγειρεύμα, δηλῶνε μὲ σοβαροφάνεια ἡ Ζούζη.

— Κι' ἐγὼ δὲν πατάω στὸ σχολεῖο, δηλῶνε ὁ Δημοσθένης.

— Γιὰ προσέχτε καλὰ φωνάζω, μόνο ἐκβιασμούς δὲν δέχομαι. Τὰ παράπονά σας μπορεῖ νὰ εἶναι δίκαια, μὰ πιστώσι δὲν ὑπάρχει. Τ' ἀκούτε; Λοιπὸν μὴ μὲ ζαλίζετε, καὶ ἀφήστε με νὰ πάω νὰ

κάμω τὸ στουρό μου.

Τότε νὰ πάμε στὴ Διαιτησία, λέει ἡ Ζούζη.

— Ὁραῖ ἐπιδοκιμάζω. Περᾶστε στὴ διαιτησία.

Προχώρησαν μέσα στὴ σάλα, ἐνῶ ἐγὼ ἐπῆρα ἀπὸ τὴ γωνία τὴ μαγκούρα μου καὶ μπαίνοντας τὴν ἀφήσα ἀπάνω στὸ τραπέζι.

— Λοιπὸν λέω, ἀρχίζομε.

Ὅριστε τὰ ποράπονά σας.

Ἀρχίζει ἡ Ζούζη

Εἶσαι ἕνας κακὸς καὶ στριφνὸς ἐργοδότης. Εἴκοσι χρόνια σὲ ὑπηρετῶ σὰν σκλάβο. Καὶ καμαριέρα σου, ἂν μὲ εἶχες θὰ μ' ἔδινες τὸ μισθό μου, καὶ τώρα γιὰ ἕνα ταγιράκι χαλάς τὸ κόσμο.

Ἡ σειρά σου Δημοσθένη τώρα, λέω σὶδ γυό μου.

Κι' ἐγὼ ἔχω παράπονα, θέλω νὰ εἶμαι εὐπαρουσιαστος. Ὡς τώρα δέφορῶ π' ἔρα τὰ μεταποιημένα τὰ δικά σας.

— Δὲ γίνεται τίποτα τοὺς ἀπαντῶ.

— Κι' ἐμεῖς ἐπιμένουμε λέει ἡ Ζούζη.

Τότε ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου καὶ τῆς διαιτησίας σὰς δικάζω.

Λάβετε. Τούλογου σου τὸ ταγιέρ, ἐσὺ τὸ σακκάκι, καὶ ἐσῆκωσα τὴ μαγκούρα.

Στάσου φωνάζει ἡ Ζούζη. Αὐτὸ δὲ στέκει νομικῶς.

— Καὶ γιατί παρακαλῶ;

— Γιατί δὲν ἔχομε σηνήγορο.

— Νὰ φέρετε.

— Μάλιστα! Σήμερα γράφω γάρβη ἡ μαμά μου καὶ τὴ λέμε κύριε Πρόεδρε.

Ὁραῖα! Ἀναβάλλεται λοιπὸν ἡ συζήτησις ἐπ' ἀόριστον τῆς λέω. Φεύγοντας ἔκρουσα κάπου τὴ μαγκούρα μου, γιατί γυρεύεις, τί μπορῶ νὰ πάθω ἀπὸ τὴ πεθερά μου.

Μ.Ι. Μ.

Η 25^Η ΜΑΡΤΙΟΥ ΣΤΗ ΔΡΥΟΠΙΔΑ

Με εξαιρετική λαμπρότητα εορτάσθηκε έφέτος ή ημέρα της εθνικής παλιγγενεσίας.

Όλοι μέ τά γεωτίνά τους και μέ ξεχωριστή χαρά ζωγραφισμένη στα πρόσωπα τους ίδιως ή μαθητώρα νεολαία τους ήσαν από πολύ πρωί σέ διαρκή κίνησι.

Η λειτουργία έγινε στη Βαγγελίστρα ή Δοξολογία στέλν-
«Αγία "Αννα ήχαν προσέλ-
θει αι άρχαι και όλόκληρον τό
σχολείον μέ έπί κεφαλής τοῦ δι-
δασκαλίου, οι μεγάλης μαθηταί
και μαθήτριες έφεραν εθνικές έν-
δυμασίες κι' αυτό προσέδωσε ξε-
χωριστή αίγλη στην όλη γιορτή.

Χωριστά πόλες της δοξολογίας ή διδασκάλισσα κ. Στεφανίδου έξεφώνησε τόν πανηγυρικόν της ήμέρας καταχειροκροτηθείσα. Έν συνεχεία έψάλη εις τό μνημείον τών πεσόντων έπιμνημόσυνος δέ-
ησις και έπηκολούθησε κατάθεσις στεφάνων' πρώτος στέφανος κα-
τέθη από τό σχολείον άφού ένας μαθητής

άπήγ-
γειλε έμπνευσμένον όρκον και ποιήμα' έπηκολούθησε άπαγγελία έμπνευσμένου ποιήματος τοῦ συμ-
πολίτου μας κ. Μάνου Μάνεση (ΜΑΝ—ΜΑΝ) και κατάθεσις στε-
φάνου από τόν Γραμματέα της Κοινότητος κ. Κων. Γ. Γονίδη. Έπίσης στεφάνους κατέθεσαν ό Σύλλογος Έπαγγελματιών και Βιοτεχνών Κύθου και Δρυοπίδος διά τοῦ προέδρου του κ. 'Ιωάν. Λαρεντζάκη (Μαραγκόν) ό σύν-
δεσμος Δρυοπιδέων διά τοῦ προέδρου του κ. 'Ιωάννου Φραγκουλάκη ; ακολουθούμένου παρα-
τών συμβούλων κ. κ. 'Ιωάννου 'Αντ. Γονίδη, 'Αλέξη Γεωρ. Γο-
νιδάκη, Σταματίου Γαλι. Μαυράκη και τοῦ 'Ιωάννου Γαλι. Μαυράκη προσώπου τοῦ Συνδέσμου εις τά

έργα της Παναγίας Κανάλλας, μεταβάντων εις Δρυοπίδα δι' ίδι-
ων έξόδων διά τόν σκοπόν αυτόν.

Τήν όλην τελετήν της εθνικής έορτής έκλεισε τό σχολείον μέ τήν άρίστην διοργάνωσιν ένός έσρ-
ταστικού έθνικού προγράμματος μέ άπαγγελίας ποιημάτων, άνα-
παραστάσεις ήρώων και ήρωίδων, έκτελέσεις διαφόρων σκέτς έθνι-
κού περιεχομένου και έθνικών τραγουδιών από τήν χορωδίαν τοῦ Σχολείου.

Ένα μεγάλο, έδυε, άνήκει εις τό ακούραστον διδασκαλικόν προ-
σωπικόν αποτελούμενον από τόν κ. Μιχαήλ Μαρτίνον (διευθυντήν) και τίς διδασκάλισσας κ. κ. Κυ-
πριάδου και Στεφανίδου ποῦ πράγματι κατέβαλαν μεγάλας προσπάθειες γιά νά παρουσιάσθῃ σ' ένα τόσο μικρό χρονικό διά-
στημα ένα τέτοιο σοβαρό πρό-
γραμμα.

Έμπισ ήνα μεγάλο, έδυε, άνή-
κει και στα παιδιά τοῦ χωριού μας άγόρια και κορίτσια γιά τίς προσπάθειές των γιά τήν ώραία έμφάνισιν των και πρό πάντων διά τήν ζωηρότητα και τό θάρρος των.

Διδάσκαλοι και μαθηταί απέ-
σπασαν τά συγχαρήτρια και τά ευμενή σχόλια όλων τών παρευ-
ρεθέντων. 'Ο κ. Στέφανος Μοζή-
θρας ή' χαρίστησε έκ μέρος των κατοίκων της Κοινότητος τό διδα-
σκαλικόν προσωπικόν διά τήν ό-
λην των προσπάθειαν και διά
μιάς ώραίας στροφής τοῦ λόγου
του άνιμνήρη των ήρωϊκών κο-
τορθωμάτων των ήποδούλων ά-
δελφών Κυπρίων εύχρηστος όλον
μον δικαίωσιν των 'Ελληνικών
πόθων. Μέ τόν 'Εθνικόν 'Υμνον
έτελείωσε ή εξαιρετική καθ' όλα
έθνική έορτή.

ΘΥΜΙΣΕΣ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ

ΣΥΝΕΧΦΙΑ έκ της 1ης σελίδος
ταστρο και πεντακάθαρο από
τη φροντίδα της χειροιάς και της
φιμηλιάς τοῦ μαζαριού τοῦ Μπαρ-
μαγιάννη τοῦ Γερώνη... πατέρα
τοῦ άγαπητοῦ μου παιδιού φίλου
Μάν—Μάν.

Είχε στολισμένο τό μικρό αὐλι-
δάκι του και τήν μπασιά του ως
έξω στο δρόμο μέ σημαίες, κλαδιά
έλληναι και σκίνου. Στην αὐλή ένα
μανουάκι ποῦ τά νεοί του άνάβα-
νε και σήγανε γάντε τόσο, και δί-
πλα του ένα μικρό στολισμένο ει-
κονισματάκι πάνω σ' ένα προσκυ-
νητάρι. Η άγια εικόνα της Βαγγε-
λίστρας στολισμένη μέ εποχάρια
λουλουδία και λογιτο λογιό τίματα,
κρεμασμένα σέ γαλάζιες κι' άσπρες
φαρδιές χορδέλλες. Γιωμάτο τό έ-
κκληστός ως έξω στην αὐλή τοῦ
δρόμου τά πεζούλια τά παιδιά τοῦ
σχολείου, μέ γαλάζια χορδέλλα στο
στήθος και στο χέρι χάριτη σημαί-
ουλα.

Η μικρή χαμπανούλα από τό λι-
θόκτιστο χαμπαναριό της σκορπού-
σε από πολύ πρωί τό γλυκό της ά-
λφ' έκανε τά δυο χαπαρίσια της αὐ-
λῆς νά γέγνονε τήν ψηλή τους κο-
ρυφή.

Τά χρώνια γείνα, δέν ήτανε τό
καλημέριον 'Ήρω - π' έχει στήσει
σήμερα ό πατριωτικός Σύλλογος—
γιά νά κατατεθόνε στεφάνια και ν'
άκουστούνε λόγοι άπ' τούς γραμμα-
τισμένους τοῦ χωριού. Μόνο ό δά-
σκαλος ύστερα από τήν δοξολογία,
έλεγε μέ άπλά λόγια και γιομάτα
πατριωτισμό τόν πανηγυρικό της
ήμέρας, και μέ βροντερή φωνή τό
ποίημά του: «Ανέσαν τά χιόνια
λυώσανε, λυώσανε και της σκλαβιάς
τό 400 χρόνια...» Αὐό τρεις μαθη-

ταί, όπως ό παιδικός μου φίλος
Μάν—Μαν και ό ύποφαινόμενος λέ-
γαμε τό διατεχμένο από ήμάς ποιή-
μα κι' όλοι μαζί τόν 'Εθνικόν 'Υ-
μνον. Κι' ή γιορτή τέλειωσε μέ σε-
μνότητα και τό αίσθημα τοῦ πα-
τριωτισμοῦ νησιωτικό στην ψηλή
τοῦ αὐλού τοῦ γιωτάρι.

Όπόστο τό στολισμα της πεζούλας
τοῦ Θερωτίτου σπιτιού, μέ γλά-
στρες πουλημένες από διατά και
μόνα κονιά (φιολετες) μέ χιλιπτά
χρώματα, μέ τό γλυκό και λεπτό
αρωμά τους, σκουνοῦν τή νύχτη
γιά τή γιορτή της στανουπροσενή-
σεως.

Όλόγορα στο μεγάλο τραπέζι στο
σπιτιό τοῦ παπα, τήν παραμονή
της στανουπροσενήσεως, κοιμώ-
δες μέ μαζευτές πλεξούδες τά μαι-
λια τους, δένανε σέ μικρές άνυδρέ-
σες, κόκκινες κι' άσπρες βελόνες,
μέ τζιότζια και τζιότζια λουλού-
δια, δίδονε και δεινρολόβαν. Τά-
περνε ό παπας μέσα σ' ένα πανή-
ριον της Κυριακής τό πρωί ύστερα
από τή λειτουργία τις μοίραζε μαζί
μέ τήν εύλογία του.

Αίλια σ' ένα άλλο ποίηρι τ' άσ-
πρα ξερά σόκα κι' ή μοτίλτα μέ
τό τοιποῦρο. Τό φίλημα τοῦ παπα
γιά τό καλό. Βαγινιδόμαδε. Τά
κλωνιά της ήλίας πέγνονε τή θέση
των λουλουδιών. Κι' έτι θα πρέπει,
γιά τό «οί πιστοί μέ κλάδους ήλίων
υπεδέχθησαν τόν Σωτήρα». Μεγάλο
πρόδομα. Τό χωριό στις φοιόγιες
του, Τ' άσπιοματα στη φόρα. Κα-
λάθια μέ λουλουδία γιά τό στολί-
σμα τοῦ «Επιταφίου» τή μεγάλη
Παρασκευή τό πρωί. Κοπύλλες και
νιοί γιορτινισμένοι χαμρόνουν
εις χορροστασιές τους. Γορδόνες
προσκυνονε κι' άνάβουνε διαλέγια

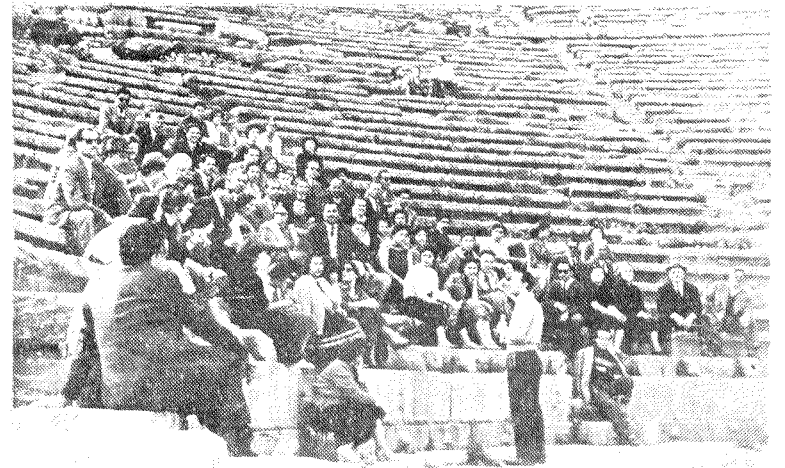
ΜΕ ΤΟ ΦΑΚΟ ΜΑΣ

Πέντε Πούλμαν γεμάτα από
συμπατριώτες μας μέλη τοῦ Συν-
δέσμου, ξεκίνησαν τό πρωινό της
περασμένης Κυριακής, γιά τήν
δεύτερη έκδρομη μας, προς τόν
αρχαίο χώρο των Δελφών, και
μονήν 'Οσίου Λουκά. Η γελοῦ-
μενη άνοιξιάντικη μέρα συντέινε
κι' αυτή στην έπιτυχία της έκδρο-
μης μας, γιάτί γρήγορα τό κέφι
έκορυφώθη μέσα στα Πούλμαν.
και ίδιως σ'ό τρίτο, όπου είχε
συγκεντρωθεί ή νεολαία. Πρώτος
σταθμός μας ή Λειβαδιά. Κετεβή-

διόρμη κατασκευή του, σέ συ-
ναρπάζει μέσα στην ήρεμία και
θεία γαλήνη του, καθώς και ή
μαγευτική θέα του ποῦ παρου-
σιάζει ένα προνομιοῦχο τοπίο.
Σέ μία στιγμή ποῦ ξεχαστικά
μαγεμένος από τό όνειρεμένο έ-
κείνο περιβάλλον, μέ πλησίασε
κάποιος συμπατριώτης.

— Σκέπτεσαι ή όνειροπολεῖς ;
μού λέει.

— Άγαπητέ μου, τοῦ άπαντώ.
σκέπτομαι πώς άν μποροῦσα νά
περσώ τήν υπήλοιπη ζωή μου

Μία όμάς έξδρομίων στο θέατρο των Δελφών.

καμε νά πάρουμε κάποιες πέσα-
με ήρωικά στα νόστιμα σουβλά-
κια. 'Ο ύποφαινόμενος έσπευσε
νά ρωτήσω ποῦ είναι τό περίφη-
μο μέμμα της Λειβαδιάς γιά νά
πάω να ιδώ τά κορίτσια ποῦ γύ-
ριζαν φιλημένα σαν πηγαιναι γιά
νύς. Μά φαίνεται πως τήν τό
σύστημα ύδρευσεως κατήργησε τό
νεροκουβάλημα, και έτσι πάει ό
θρόλος τοῦ παλαιοῦ τραγουδιού.

Η έπίσκεψί μας στο Μοναστή-
ρι τοῦ 'Οσίου Λουκά, άρκετά εύ-
χάριστη από ψυχαγωγικής και
μορφωτικής άποψέως. Τό πανή-
κοι γραφικό μοναστήρι στις πρό-
ποδες τοῦ 'Ελικώνα, μέ τό περί-
φηρο ψηφιδωτό του, και τήν

(χεριά από αγνό μελισσομέλι). Με-
γάλο Σάβημα. Πρίν καλά καλά
αφαιρέσει τό μεσημεριό οι γλυκο-
χες χαμπάνες σκορποῦν τό μελωδι-
κό τους άχό

Κι' όλο τό χωριό χαρούμενο μέ
τήν προσμονή της 'Ανάστασις τοῦ
Σωτήρος βιάζεται στο σιγροίμα.
Σφάζεται τό λαμπράτικο άρνι και
τό νοπο αίμα βάφει τόν στυρο πί-
σω από τήν πόρτα. Στη σάχη τῶ
μωόνται τό ζυγάρι γιά τίς τυροπι-
τες ποῦ μοσχομυρίζουν τις γειτο-
νιες και γαργαλόνε τήν όσφρηση
κι' άρώμα μετ'ά τό ψήσιμό τους.
Στης έκκλησιάς τήν φαρδιά αὐλή
πρίν τό μεσονύχτι, μία φουργιά
φωτιά χορταίνεται, μία κληματόβε-
ργη. Κι' ή γιοτή πετά τόν Μάρτη
πάνω της γιάτί τώδε τάμα στο φό-
ρεμά του.

Μπροσ στην "Αγία Πόλη άραδια-
σμένα πιότα γιομάτα ψητό γράς,
τυρί φρέσκο, τυροπιτες και γόζινα
αὐτά, προσμένουν τό εύλόγιο τοῦ
παπα, ύστερα από τήν 'Ανάστασι.

Στό άλλοηλοῦα άδελωμένοι
τσουγκρίζουνε τ' αυγό τους και δρο-
αίζουν τή γλώσσα τους από τό κρη-
στό ποῦ προσφάσει ό παπάς.

Τούτες οι θυμίες μέ κάνουν νά
πιστεύω, πως τις μέρες τούτες, μόνο
στό χωριό είναι μπορετό νά νοιώση
κατάς τήν περπατησιά τους.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΟΥΚΑΣ

μέσα σέ τούτη τήν ήσυχία θά ή-
μουν εύτυχής.

— Ναι ! μά όχι όμως νάχης και
τούτα τά διαβολάκια νά σε κε-
λάζουν. Και μου έδειξε δυο τρό-
πους και σινάμε δεσε δυο τρο-
ποῦ κατεβαιναν εκείνη τή στιγμή
από τό Πούλμαν της Γερηνγητι-
κής.

Στη στροφή τοῦ δρόμου προς
τούς Δελφούς, μάς καθήλωσε
έκστατικούς τό τοπίο της 'Αρά-
χωβας. Μά και τό άπότομο βά-
θος κάτω, μάς έκανε νά τό
κοιτούμε μέ δέος σκεπτόμενοι
πόῦ μία έλάχιστη παρατίμωσι
από τό Πούλμαν της Γερηνγητι-
κής.

Είχα άκούσει πως ή 'Αράχωβα
έχει τις πιο όμορφες βλαχοπού-
λες τις Ρούμελης, αλλά προς με-
γάλη μου λύπη δέν τό διεπίστω-
σα. Φαίνεται πως ή θεά μόδα
κι' έδω έχει κάνει τό θόγμα της.

Νά ποῦ έφθάσαμε τέλους στην
προορισμό μας. Στόν Ιερό χώρο
των Δελφών. Η Κασταλία πηγή
μέ τό δροσερό νεράκι της μάς
καταπραίνει τή δίψα, και κάτω
από τά πεδκα τοῦ Ιεροῦ χώρου
νοιώσουμε τόν έαυτό μας ξεκού-
ραστο, και νοερώς βλέπουμε τούς
άρχαιους μας προγόνους, ν' άνη-
φορίζουν προς τό Ιερό της Πυ-
θίας, γιά νά πάρουν τό χρησμό,
τοῦ ήεις άφίξεις.

Και σαν τοιμαζόμαστε πάλι γιά
τό γυρισμό, όλοι μας κάνουμε τή
σκέψη, πως άξίζει κανείς νά κάνη
κάθε θυσία, και νάρχεται νά σάν
προσκυνητής σέ τούτα τά Ιερά ά-
θάνατα μνημεία τοῦ αρχαίου
έλληνικού μας πολιτισμοῦ.

Και έν άναμονή της τρίτης μας
έκδρομης προς Χαλκίδα και "Α-
γιον 'Ιωάννην Ρώσσην ποῦ θά γί-
νουν στις 12 προσεχούς μηνός Μαί-
ου, σάς εύχομαι καλή Λαμπρή,
καλή καρδιά και πρό παντός κα-
λή ύγεια.

Μάν - Μάν

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΔΡΥΟΠΙΔΕΩΝ

ΕΙΣ ΧΑΛΚΙΔΑ - ΑΧΜΕΤ ΑΓΑ
(ΑΓΙΟΝ ΙΩΑΝΝΗΝ ΡΩΣΣΟΝ)

μέ πολυτελῆ Λεωφορεῖα ΠΟΥΛΜΑΝ

τὴν ΚΥΡΙΑΚΗΝ 12ην Μαΐου

Ἀναχώρησις ἀπὸ Θερμιώτικα καφενεῖα
(Βοτανικὸς) ὥρα 6 1/4 ἀκριβῶς

Τιμὴ εἰσιτηρίου μετ' ἐπιστροφῆς δρ. 60.

Παιδιά μωρὰ ἀποκλείονται, παιδιά μι-
κρὰ καὶ μεγάλα πληρώνουν εἰσιτήριο.

Δικαίωμα συμμετοχῆς ἔχουν μόνον τὰ
μέλη τοῦ Συνδέσμου μετὰ τῶν οἰκογενειῶν
των.

Εἰσιτήρια θὰ ἐκδίδονται εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Συν-
δέσμου Κασσάνδρας 8 (καμίνι Ἰωάννου Φραγκουλά-
κη) ἀπὸ τῆς 2ας μέχρι τῆς 5ης Μαΐου ἤτοι Πέμπτην
Παρασκευὴν Σάββατον ἀπὸ 5—8 μ. μ. καὶ τὴν Κυ-
ριακὴν ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 5ης ἀπογευματινῆς.

Κλείσιμον θέσεων ἀπὸ τηλεφώνου ἀποκλείεται.
Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν ἐκδρομὴν
νὰ προσέλθουν ἐγκαίρως κατὰ τὰς ἀναφερομένας
ἡμέρας καὶ ὥρας νὰ προμηθευθοῦν τὰ εἰσιτήριά των
καταβάλλοντες καὶ τὸ ἀντίτιμον, ἐκλέγοντες συνάμα
θέσιν καὶ λεωφορεῖον.

Τὰ εἰσιτήρια θὰ εἶναι προσωπικὰ ἀπαγορευομέ-
νης τῆς μεταβιβάσεως. Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως θὰ γίνῃ
ἐλεγχος.

Ἀπὸ τῆς 6ης Μαΐου ἡμέραν Δευτέραν καὶ εἰς
περίπτωσιν μὴ συμπληρώσεως τῶν 5 λεωφορείων τὰ
ὅποια ἔχουν ἀγκαταρριφθῇ ἡ Διοίκησις τοῦ Συνδέσμου
πρὸς ἀποφυγὴν ζημίας θὰ τὰ συμπληρώσῃ μετὰ οἰαδῆ-
ποτε πρόσωπα ἔστω καὶ ξένα πρὸς τὸν Σύνδεσμον.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Συνδέσμου

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΔΡΥΟΠΙΔΕΩΝ ΚΥΘΝΟΥ (ΘΕΡΜΙΑ)

Καλεῖσθε εἰς τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν
τοῦ Συνδέσμου τὴν 26ην Μαΐου ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ
ὥραν 10 1/2 π. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Καφενείου Ἰωάν.
Βρεττοῦ (Μπάκκα) Πειραιῶς 44, μ. ἔ. ἡμέρα:

- 1) Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς
- 2) Ἀπολογισμὸς πεπραγμένων
- 3) Λογοδοσία Διοικητικοῦ Συμβουλίου
- 4) Ἀρχαιρεσίαι

Παρακαλεῖσθε νὰ προσέλθετε ἐγκαίρως, ἐπίσης ὅποιος
ἐπιθυμεῖ νὰ μετάσχῃ τοῦ νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ
τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς, νὰ ὑποβάλλῃ ὑποψηφίότητα
ἐγκαίρως μέχρι τὸ ἑσπέρας τῆς 23ης Μαΐου ἡμέραν Πέμ-
πτην εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ διοίκησις τοῦ Συνδέσμου φέρει εἰς γνῶσιν τῶν με-
λῶν ὅπως φροντίσουν καὶ τακτοποιηθοῦν ταμειακῶς, διότι
κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν θὰ τηρηθῇ αὐστηρῶς ἡ διάτα-
ξις τοῦ Καταστατικοῦ (ἄρθρον 19ον) σχετικῶς μετὰ τὸ δικαί-
ωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ τέλειωσαν
οἱ ἐργασίες σὴν Κανάλλα τῆς
νέας πλατείας καὶ τοῦ σπιτιοῦ
τοῦ Φαρρά αἰσθανόμεθα ὑποχρέ-
ωσι νὰ εὐχαριστήσωμε ὅλους ὁ-
σους ἐκοπίσαν καὶ δούλεψαν
σκληρὰ γιὰ τὴν πραγματοποιήσιν
τούς καὶ περισσότερο ἀπὸ ὅλους
τὸν κ. Ἰωάννην Μαρτίνον (Γαλί-
φον) (ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Δ.
Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου εἰς τὰ
ἔργα τῆς Κανάλλας, ὁ ὅποιος
ἐκτός τῆς δωρεᾶς τοῦ 8κ χιλίων
δραχμῶν ὑπὲρ τῆς νέας πλατείας
τοῦ περιπτέρου, ἐπέβλεπε ἐπὶ εἰ-
κοσάήμερον τὴν ὅλην ἐργασίαν
ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀμοιβῆς) καὶ τοὺς
κ. κ. Ἀντώνιον Γ. Μαρτίνον (Γαλί-
φον) Ἐμμ. Γ. Μαρτίνον (Γαλί-
φον) Ἀνδρέαν Ἐμμαν. Μαρτίνον
τοῦ (Ὁρφανοῦ), Νικ. Γ. Γουιδά-
κην, Ἀντ. Γ. Γουιδάκην, Γεώρ.
Δημ. Λαρεντζάκην, Ἰωάν. Κων.
Παπαμακάριον, Σταμάτιον Γεωρ.
Μαρτίνον (Γαλίφον), Ἐμμανουὴλ
Ἰωάν. Γκούμαν, Γεώρ. Γιαννοῦλη
Λαρεντζάκην, Ζαφείρην Γιαννοῦ-
λη Λαρεντζάκην, Ἰωάννην Μιχ.
Γουιδάκην καὶ τοὺς τεχνίτας μας
κ. κ. Γεώργιον Νικ. Φίλιππον (Πα-
τεστάκην) Βάσον Ἰωάν. Γουίδην
καὶ Πατέσιον Ν. Φίλιππον (Πα-
τεστάκην).

Ἡ ἐργασία τῶν ἐπληρώθη ἀπὸ
τὸν Σύνδεσμον, δὲν ἐδούλεψαν
(προσωπικὴ ἐργασία) ἀλλὰ τὰ λε-
πτὰ πῆγαν χαλάλι τοὺς, διότι
μᾶς εὐχαρίστησαν διπλά, ὅχι μόνον
μετὰ τὴν ἐργασίαν τῶν ἀλλὰ
καὶ μετὰ τὰ ἔργα τῶν, γι' αὐτὸ καὶ
αἱ εὐχαριστίαι μας ἄς εἶναι σὰν
ἠθικὴ ἀμοιβή.

Ἐπίσης ἐπιβάλλεται νὰ εὐχαρι-
στήσωμεν καὶ τὸν κ. Κων. Δημ.
Γουιδάκην ὁ ὅποιος διέθεσε 10
ἡμερομίσθια διὰ τὴν νέαν πλα-
τείαν τοῦ περιπτέρου καὶ τὰ ὁ-
ποῖα ἡργάσθησαν φιλότιμα οἱ ὡς
ἄνω ἀναφερόμενοι κ. κ. Γεώργιος
Γιαννοῦλη Λαρεντζάκης, Ζαφείρης
Γιαννοῦλη Λαρεντζάκης καὶ Ἰωάν.
Μιχ. Γουιδάκης.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλοῦμεν δι' ἄλλην μίαν
φορὰν τοὺς πατριώτες μας, νὰ ἐνη-
μερῶνται τὴν συνάξιν τῆς ἐφημε-
ρίδος μας διὰ τὴν κοινωνικὴν ζωὴν
τῶν οἰκογενειῶν των, ἡτοι γεννή-
σεις, βαπτίσεις, ἀρραβῶνες, γάμους
κλπ. πρὸς ἀποφυγὴν ἄτοπον σχο-
λίων καὶ μετρημοσιῶν. Διότι πῶς
εἶναι δυνατόν νὰ γνωρίζομεν πότε
θὰ γεννηθῇ τὸ παιδί ἢ πότε θὰ
βαπτισθῇ ἢ ἂν εἶναι ἀγόρι ἢ κορί-
τσι ἂν δὲν μᾶς τὸ πῇ κάποιος ἐνδι-
αφερόμενος; διότι πῶς εἶναι δυνα-
τόν νὰ γνωρίζομε πότε καθε πα-
τέρας θὰ ἀρραβωνιάσῃ τὸ παιδί του
ἢ θὰ τὸ παντρεύῃ ἂν δὲν μᾶς τὸ
γνωστοποιήσῃ κάποιος; Πολλὰ φο-
ρὰς εἶχε γραφῇ αὕτη ἡ παρακλήσις
ἀλλὰ πολλοὶ λίγοι τὴν ἐλάτταν ὑπ'
ὄψιν των, οἱ περισσότεροι ἢ δὲν τὴν
διόρισαν ἢ ἂν τὴν διαβίβωσαν ἀδια-
φορήσαν καὶ ὅταν θὰ πάρουν τὴν
ἐφημερίδα μας καὶ δὲν ἴδωσιν κατα-
χωρημένην εἰς τὴν στήλην τῶν Κοι-
νωνικῶν τὴν ἀγγελίαν τοῦ τεχόν
θὰ τοὺς ἐνδιαφέρῃ τότε ἀρχίζον
τὶς κατηγορίες καὶ τὰ κουεῖλια ἐ-
ναντίον τῆς συντάξεως καὶ ἐναντίον
τοῦ Συμβουλίου.

«Εἶδες; τὴ γέννησι τῆς κόρης μου
ἢ τῆς γυναίκας μου δὲν τὴν ἐλά-
ταν καὶ ἀρχίζει τὸ κουεῖλι καὶ
φουντώνει, καὶ ἐπακολουθεῖ τὸ σχε-
τικὸν ὀφεισολόγιον εἰς ἀνταμοιβὴν
τοῦ κόσμου τῶν διοικούντων τὸν
Σύνδεσμον, ἵνα καὶ οἱ σύμβουλοι
ἔχουν τιποτὴ ἀπογεγνημένα μετὰ τὰ
μωρὰ ποὺ γεννιῶνται ἢ βαπτίζονται
ἢ θέλουν μ' αὐτὰ νὰ ἐκδιζηθοῦν
τίμα τοὺς γονεῖς ἢ τοὺς κομπά-
ρους. Κατὰ τὸ εἶναι νὰ σταματήσῃ τὸ
ἄτοπον αὐτὸ τῶν ἀδικολογημάτων
παραπόνων, καὶ νὰ φροντίσῃ ἐγκαί-
ρως ὁ καθέ τις νὰ δηλώσῃ εἰς τὴν
συνάξιν τῆς ἐφημερίδος (τηλέφωνον
593—675) ὅτι σχετικῶς τὸν ἐνδιαφέ-
ρει ἐπὶ τῆς στήλης τῶν κοινωνικῶν
διότι ἂν ἀρχίσουμε καὶ μεῖς μετὰ τὴ
σειρά μας νὰ παραπονοῦμεθα τότε
θὰ πρέπει νὰ συστήσωμεν ἐπιτρο-
πὴν παραπόνων καὶ διευθετήσεως
διαφορῶν.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Συνδέσμου)